

Livet leker!

Ett riktigt Bolibompa-hem har Anton och Josefin Nordstierna. Lekfulla lösningar och mycket roliga saker som barnen får leka med. Inredningen andas femtiotal med läckert skruvade infall.

När Anton och Josefin Nordstierna träffades var de fattiga studenter på Beckmans Designhögskola i Stockholm, samtidigt vaknade deras heminredningsintresse till liv i loppis-Stockholm.

- Vi gillade 50-talet, och snart hade vi en del teakmöbler och färgat glas. Dessutom insåg vi att det blir mer personligt och roligt om man hittar saker som har en historia, säger Anton Nordstierna.

Idag bor de tillsammans med barnen Yrla, 4 år, och Moses 11 månader, i en lägenhet uppe i gamla Masthugget i Göteborg. Anton jobbar som AD på en reklambyrå och Josefin driver reklambyrån Himlen tillsammans med en vän. Innan dess jobbade hon ett tag som programledare på Bolibompa och hon har också skrivit en barnbok – vilket delvis förklarar den otroligt roliga och stundtals vansinniga inredningen i deras bostad. Leksaker överallt, både som prydnad och bruksföremål. Färgglada och tokiga detaljer, som stubben i vardagsrummet med en guldrossett om. Eller rådjuret i guldmetallic målat på hallväggen, med knopphängare som vita prickar på rådjurets rygg.

- Redan på Beckmans märkte jag att jag löste saker lite på barns vis. Jag tycker om barns sätt att fantisera och att ingenting är omöjligt för dem. Jag vill gärna göra uppror mot tanken att det bara går att lösa problem på ett visst sätt, eller att det ska vara si eller så. Som att man inte skulle kunna ha stora lekklossar i tyg i vardagsrummet, vilket Yrla naturligtvis tycker är jättekul, säger Josefin.

Anton bidrar också med galna idéer, men ibland bromsar han Josefin, som aldrig någonsin ser några hinder.

- Visst är allting möjligt, men frågan är hur mycket jobb det är värt att lägga ner, säger han. Ibland blir resultatet bättre av utgå från någonting istället för att skapa allt från grunden.

Men barnen får leka med nästan allting, vilket Anton och Josefin tycker känns viktigt. Hellre lär man dem att städa efter sig än att de inte ska få vara överallt och leka.

- Yrla är vår baglady, som älskar att flytta runt saker, bygga kojor och leka picknick. Ibland låter vi sakerna stå kvar där hon lämnat dem. Inredningen lever hela tiden, och förändras, konstaterar Anton.

Problemet, menar de båda, är att de är så förtjusta i alla möjliga tokiga saker att

det lätt blir kaotiskt. Därför försöker de styra upp genom att till exempel ha ett tema, som i vardagsrummet där naturen är inspirationskälla, kombinerat med lite 80-tal. Sovrummet präglas av lugn och ro, köket andas 50-tal. Och allting är ständigt föremål för idéer om förändring.

- Vi gör ofta små modeller i datorn, eller ritar skisser som vi visar för varandra. Folk tycker säkert att det låter helknasigt, men vi är väl lite arbetsskadade i och med våra yrken, skrattar Josefin.

Eftersom båda är lika inredningsintresserade, tragglas det om varenda detalj. Sällan blir en idé bara accepterad hel och hållen av den andre. Efter en massa bollande hit och dit är de nästan överens ner till minsta beståndsdel. Det är detaljerna som är roliga och gör en glad, menar de.

- När man investerar så mycket tid och kärlek är det viktigt att man är överens, menar Anton.

Lägenheten köpte de för två år sedan. Den var sliten och gammalmodig, mörkt och trångt var det också. Så Anton och Josefin tog bort dörrarna in till vardagsrummet och köket, så det blev mer öppet och luftigt. Och köket, som hade en fallfärdig och opraktisk 70-talsinredning i masonit, fick byggas om helt och hållet. Först letade de 50-talskök på Blocket, men insåg snabbt att det skulle bli för joxigt att passa in. Så hittade de vad de letade efter på Kvänum, ett nytillverkat funkiskök.

- Först ville vi måla luckorna gröna, men vi vågade inte riktigt, tänk om man skulle tröttna. När vi såg de här luckorna i ek tyckte vi de var jättefina, och kände att vi hellre ville ha grönt som accentfärg, berättar Anton.

Dessutom passade eken ihop med rostfria detaljer som gasspisen, kökshyllan, handduschen och utrymmet ovanför diskbänken, som kläddes i plåt. Både Josefin och Anton gillar restaurangkök, och kombinationen funkade jättefint – kanske för att även 50-talsets inredning byggde mycket på funktion. Det gröna fick återkomma i form av ett bulligt Smeg-kylskåp och en fondvägg i samma pastelliga nyans.

Båda älskar sitt kök, eftersom det är stort och funktionellt. Både Josefin och Anton gillar att laga mat, och gör så åtminstone två gånger om dagen, vilket kräver att det är praktiskt. Rejåla bänkytor där arbetsbänken är gjord i kalksten från Kinnekulle, tillverkad av Josefins pappa. Hushållsapparaterna står lättillgängliga på en hylla, och är inte i vägen på bänken. När vänkretsen med sina barn är på besök blir alla ofta sittandes i köket, där det finns gott om plats kring bordet och på golvet runt omkring. Barntillåtet även här – det står ett litet parkeringshus med tillhörande bilar under kökshyllan...

- Jag gillar hela lägenheten jättemycket, men köket är verkligen härligt att vara i, tycker Anton, och Josefin håller med.

Anton och Josefin gillar att tillbringa tid hemma, antingen med vänner eller ensamma. Visst går de ut och hittar på kul grejer med kompisar, men de konstaterar båda två att de tycker förvånansvärt mycket om att göra saker tillsammans.

- Det är mysigt att sitta och pyssla ihop eller göra varsin sak, men ändå bredvid den andre. Vi har så mycket utbyte av varandra, man tröttnar liksom inte.

Publicerad i Sköna Hem